

Провинция Хъбей прилича на длан, свила леко пръсти, за да обхвадне внимателно нещо и това „нещо“ на картата са териториите на Пекин и Тяндзин, които тя обгръща. Краят на пръстите на дланта докосва морето и там са пристанищата на Хъбей на брега на Бохайския залив на Жълто море. Формата ѝ може би диктуват планините Ян Шан и Тайхан Шан, които я ображдат от север и изток. Границата с морето превръща Хъбей в една от деветте крайбрежни китайски провинции. По суша е заобиколена от провинциите Ляонин, Шанси, Хънан, Шандун и Вътрешна Монголия.

Хъбей получава днешното си име, а то означава „На север от Жълтата река“, в 1928 г. Жълтата река е Ян Дзъ, най-дългата китайска река, по нея може да се пътува голяма част от страната, да се стигне до морето и да се излезе вън от Китай. Много неща тук винаги са измервали с нея. Предишното име на Хъбей е Джъли - „Пряко подчинена“ (на императорския двор), това е било висока титла за град или област. В един период е била и Бейджъли - „Северната Пряко подчинена“.

Континенталният мусонен климат на Хъбей редува хубавите дни с бурни. Добре е да се иде в Хъбей през есента. Вярно е, че през пролетта е най-сухо, но има ветрове и те носят и пясъчни бури. През лятото е много влажно и често вали. През зимата е студено. Но есента е много мека, много красива и приятна.

Тукашните плодородни земи открай време са привличали хора и Хъбей от 403 г. пр.н.е. нататък е била владение последователно на династиите Цин, Хан, Западната Дзинска династия, Северните и Южните династии, династиите Суй, Северна Сун, Късната Лянска, Северна Китан Ляо, Южна Сун, Дзинска, на династията Мин и отново на Цинската династия. Хъбей попада в състава на различни царства, била е под контрола и на тиранина Гунсун Дзан, после част от царството Уей, влизала е в Шестнадесетте царства и 16 години е управлявана даже от бунтовника Ли Цуансу, който полага основите на Късната Танска династия. Хъбей е била част и от Шестнадесетте префектури на Янюн, които създавали сериозен проблем на Китай. И така, докато идва 1912 г. и по време на последната управляваща тук династия Цин става част от Китайската република. А името Джъли е сменено с Хъбей.

Хъбей се слива с Чъндъ и Джандзякоу и границите ѝ минават отвъд Великата китайска стена. А през 1925 г. столицата на провинцията е преместена от Баодин в новия град Шъдзяджуан.

Днес земята на провинция Хъбей е 187 400 кв. км, а населението ѝ е почти 69 млн. Провинцията обединява 2207 общини.

Най-старият сводест мост в Китай, построен през 7 в.

ХЪБЕЙ - НА СЕВЕР ОТ ЖЪЛТАТА РЕКА

Столицата Шъдзяджуан

Красивата столица Шъдзяджуан е в подножието на източните части на планината Тян Шан. От нея може да се тръгне с влак или автомобил в четирите посоки на стра-

само на 320 км, на изток - до град Дъджоу и Жълто море. На запад - към град Тайюан и на юг към Хандан и Сянган.

Хъбей е провинцията с най-голяма дължина на централни магистрала, над 40 000 км, с най-доброто железопътно покритие в страната и център на въздушен транспорт.

Това помага на столицата ѝ Шъдзяджуан да стане голям център на металургичната, машиностроителната, хранително-вкусовата, химическата и стъкларската промишленост. Тук са най-големите фармацевтични фабрики на Китай. Произвежда се много селскостопанска техника. Близо до града се добиват въглища и желязна ру-

да. В районите на Хъбей се отглежда по-голямата част от памука в Китай. Това превръща Шъдзяджуан във важен център и на текстилната промишленост.

Районът постоянно привлича много чужди инвестиции. Търговията с Русия е особено развита. В началото на февруари бе обявено, че руският производител на хеликоптери Rostvertol заедно с китайските партньори Hebei Xi Ao Aeroplane Manufacturing Co. Ltd. ще създаде завод в тази провинция и годишно ще произвежда над 100 леки граждански хеликоптери Ми-2А. Строежът на завода ще приключи в края на юли. Той ще служи и за ремонт на руските хеликоптери Ми в целия Азиатски район.

